

Σε ένα χαρτόνι στη στοά του Ηλεκτρικού
σε παίρνει ο Μορφέας και σε πάει
σ' ένα τραπέζι καθώς πρέπει σπιτικού
και η μασέλα σου αρχίζει να χτυπάει.

Μία στιγμή που να 'χει γεύση από ζωή
από το όνειρο γυρεύεις για να αρπάξεις
μα όμως για σένα ότι περίσσεψε ψωμί
μες στα σκουπίδια πάλι αύριο θα ψάξεις.

Είναι Χριστούγεννα η πόλη γιορτινή
θα 'ρθει ο δήμαρχος, θα 'ρθούν κι οι δημοκόποι
από την πείνα σου γυρεύουνε κι αυτοί
να μη τελειώνει το δικό τους φαγοπότι.

Μπροστά στη τράπεζα, στο κρύο το σκαλί
ζητάς βοήθεια , μα ποιος να σου τη δώσει;
Ο σάπιος κόσμος που σε έφθασε ως εκεί,
αν τον αφήσουμε θα μας αποτελειώσει.

Βασίλης Διαμάντης